

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Baricovej a z členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Jaroslavy Fúrovej v právnej veci navrhovateľa **L., š. p.**, IČO: X, proti odporcovi **Obvodnému pozemkovému úradu v Martine**, Ul. Pavla Mudroňa 45, Martin, za účasti účastníkov konania 1/ **S. p. f., B.**, v konaní zastúpenému S. p. f., regionálny odbor M. a 2/ **U. (P.)**, zastúpený splnomocnenými zástupcami **J.**, bytom **S. a J.**, bytom **V.**, v konaní o opravnom prostriedku navrhovateľa proti rozhodnutiu odporcu č. ObPÚ-2007/00505-1-BLA z 21. februára 2007, a o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 11. apríla 2008 č. k. 22Sp/13/2007-29, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline z 11. apríla 2008 č. k. 22Sp/13/2007-29 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Žiline podľa § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) potvrdil rozhodnutie odporcu v I. rade zo dňa 21. februára 2007 č. ObPÚ-2007/00505-1-BLA vydané vo veci reštitučného nároku podľa zákona č. 503/2003 Z.z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 503/2003 Z.z.“), ktorým odporca rozhodol vo veci návrhu na navrátenie vlastníctva k pozemkom a o priznaní práva na náhradu oprávnených osôb – podielnikov U. proti povinným osobám L. S. š. p. B. B. a S. p. f. B. podľa § 5 ods. 2 zákona č. 503/2003 Z. z. tak, že oprávnené osoby – P., zastúpení J. a J. splnili podmienky zákona uvedené v § 3 ods. 2 zákona a teda im priznal navrátenie vlastníctva k pôvodným pozemnoknižným parcelám z pkn. vložky č. X. v kat. území V. Odporca v napadnutom rozhodnutí uviedol, že uplatnený nárok vo zvyšnej časti bude predmetom ďalšieho rozhodnutia.

Krajský súd tak rozhodol preskúmajúc napadnuté rozhodnutie v zmysle ustanovenia § 250l ods. 1 a nasl. OSP, keď z predloženého správneho spisu bolo zistené, že listom zo dňa 29.12.2004 si P. prostredníctvom splnomocnených zástupcov J. a J. uplatnili na Obvodnom pozemkovom úrade v Martine podľa § 5 ods. 1 zákona č. 503/2003 Z.z. právo na navrátenie vlastníctva k pozemkom, ktoré boli odňaté pôvodným vlastníkom podielnikom Bývalého U. podľa § 3 ods. 2 zákona, t. j. konfiškáciou podľa nariadenia Slovenskej národnej rady (ďalej aj „SNR“) č. 104/1945 Zb. v znení nariadenia SNR č. 64/1946 Zb. Reštitučný nárok bol uplatnený riadne a včas v súlade so zákonom č. 503/2003 Z.z. P. si nárok uplatnili na nehnuteľnosti zapísané v pkn. vložke č. X, X, X a X v kat. území V.. Lustráciou pkn. vložiek č. X a X. v kat. území V. bolo zistené, že pôvodným vlastníkom nehnuteľností, zapísaných v pkn. vložke č. X a X v kat. území V. bol Bývalý U.. Na základe konfiškačného

rozhodnutia zapísaného v pozemkovej knihe pod čd. X boli uvedené nehnuteľnosti pôvodným vlastníkom konfiškované podľa nariadenia SNR č. 104/1945 Zb. v znení nariadenia SNR č. 64/1946 Zb. a prešli do vlastníctva Československého štátu, čím bol naplnený reštitučný titul podľa § 3 ods. 2 zákona č. 503/2003 Z.z. a bola splnená podmienka prechodu na štát v rozhodnom období. Na základe predložených matričných dokladov a vychádzajúc zo zoznamu pôvodných vlastníkov a členov U. správny orgán osoby, ktoré si uplatnili nárok, posúdil ako oprávnené osoby podľa § 2 zákona č. 503/2003 Z.z..

Súd prvého stupňa považoval za správne aj zistenie odporcu z predloženej identifikácie parciel č. X zo dňa 22.10.2002, že uplatnené parcely sú v súčasnosti vedené na LV č. X. v kat. území V. v prospech S. p. f. B. a na LV č. X. v kat. území V. v prospech L. SR, š. p. B. B., že na nich neexistujú zákonné prekážky, ktoré by bránili ich vydaniu.

V súvislosti s námietkou navrhovateľa ohľadom uplatnenia nároku, kde bol navrhovateľ toho názoru, že vlastnícke nároky si mali uplatniť jednotliví podielníci, resp. ich právni nástupcovia Bývalého spoluvlastníckeho U., nakoľko tento bol zrušený podľa zákona č. 2/1958 Zb. SNR o úprave pomerov a obhospodarovaní spoločne užívaných lesov bývalých urbarialistov, komposesorátov a podobných útvarov a teda podľa § 9 ods. 2 tohto zákona vlastníctvo prešlo na členov zrušeného útvaru, súd poukázal na skutočnosť, že v danom prípade nemožno aplikovať zákon č. 2/1958 Zb., nakoľko majetok urbáru bol pôvodným vlastníkom skonfiškovaný na základe nar. SNR č. 104/1945 Zb. v znení nariadenia SNR č. 64/1946 Zb., t. j. ešte pred nadobudnutím účinnosti zákona č. 2/1958 Zb..

Takto potom krajský súd dospel k záveru, že postup a rozhodnutie správneho orgánu je v súlade so zákonom č. 503/2003 Z.z., zo strany oprávnených osôb boli v reštitučnom konaní splnené základné zákonné podmienky pre rozhodnutie odporcu o priznaní vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, pri ktorých tomu nebránili zákonné prekážky.

O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, nakoľko účastníci konania si trovy konania neuplatnili, a preto im súd náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ namietajúc, že v danej sporovej veci nie sú splnené podmienky pre priznanie vlastníckeho práva podľa zákona č. 503/2003 Z.z, pretože jednak v pkn. vl. č. X. a X. pre k.ú. V., na ktoré sa odvoláva rozhodnutie žalovaného, nikde nie je zápis, tak ako v napadnutom rozhodnutí tvrdí aj krajský súd, že tam uvedené nehnuteľnosti prešli do vlastníctva Čsl. štátu.

Podľa tvrdenia navrhovateľa v oboch pkn. vl., je iba na 1. strane udretá pečiatka „Konfiškované podľa nar. vl. č. 104/45 Sb.n. SNR v znení nar. č. 64/46 Sb.n. SNR v celosti – v čiastke čd X.“, pričom konfiškačné rozhodnutie čd X, nebolo žalovaným ani predložené, s ktorým nedostatkom sa uspokojil aj krajský súd.

Podľa navrhovateľa nespĺnenie podmienok cit. zák. č. 503/2003 Z.z. v znení noviel pre priznanie vlastníckeho práva spočíva aj v tom, že ak boli nehnuteľnosti konfiškované, tak boli konfiškované urbáorskému spoločenstvu ako právnickej osobe a nie jednotlivým členom spoločenstva, ako podielnikom spoločnej nehnuteľnosti, pričom cit. zák. ako oprávnenú osobu nepozná právnickú osobu, iba osobu fyzickú.

Navrhol preto napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie.

Odporca sa k odvolaniu písomne vyjadril tak, že tvrdenie navrhovateľa v prvej časti opravného prostriedku je nepravdivé. Nakoľko nehnuteľnosti zapísané v pkn. vložkách č. X. a X. v kat. úz. V. prešli do vlastníctva štátu alebo inej právnickej osoby podľa ustanovenia § 3 ods. 2 zákona č. 503/2003 Z.z., ktorú skutočnosť jednoznačne dokumentujú pečiatky na pkn. vložkách, z ktorých je zrejmé, že nehnuteľnosti boli konfiškované podľa nariadenia. SNR č. 104/1945 Zb. v znení nariadenia SNR č. 64/1946 Zb. a táto skutočnosť bola zapísaná do pozemkovej knihy pod čd X. To, že sa listina čd X nezachovala (preto sa nenachádza v správnom spise), nič nemení na skutočnosti, že nehnuteľnosti boli konfiškované.

Za nepravdivé považoval aj tvrdenie navrhovateľa v ďalšej časti opravného prostriedku, že vlastníkom spoločných nehnuteľností nebolo spoločenstvo, ale

jednotliví urbarialisti. Preto aj konfiškácia nehnuteľnosti bola prevedená jednotlivým urbarialistom a nie spoločstvu.

Na základe uvedených skutočností odporca navrhol rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 22Sp 13/2007-29 zo dňa 11. apríla 2008 potvrdiť.

S.p. f. vo svojom písomnom vyjadrení sa v plnom rozsahu stotožnil s rozhodnutím, ako aj odôvodnením rozsudku Krajského súdu v Žiline.

Zástupca U. J. vo svojom písomnom vyjadrení uviedol, že podľa jeho názoru oprávnené osoby splnili všetky podmienky zákona pre navrátenie vlastníctva podľa zákona č. 503/2003 Z.z.. Reštitučný nárok bol uplatnený včas a v prekluzívnej lehote. Oprávnené osoby zdokumentovali všetky skutočnosti potrebné pre navrátenie vlastníctva. Povinná osoba vo svojom opravnom prostriedku neuviedla žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali reštitučný nárok oprávnených osôb. Preto navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 22Sp 13/2007-29 zo dňa 11.4.2008 potvrdil a odvolanie L. SR, š.p. zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal na odvolacom pojednávaní (§ 250ja ods. 2 veta druhá OSP) v neprítomnosti účastníkov, ktorí sa napriek riadne vykázanému doručeniu predvolania na odvolacie pojednávanie nedostavili (§ 250f ods. 1 v spojení s § 211 ods. 2 a § 246c ods. 1 veta prvá OSP), pričom odporca a splnomocnení zástupcovia účastníka v 2. rade svoju neprítomnosť ospravedlnili, a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nie je možné priznať úspech.

Predmetom správneho konania bolo rozhodnutie podľa zákona č. 503/2003 Z.z. o nároku podielnikov U. ako oprávnených osôb na navrátenie vlastníctva k nehnuteľnosti – pozemku - parcel v katastrálnom území V. presne označených v rozhodnutí odporcu na strane 1 až 5, ktoré boli pôvodným vlastníctvom podielnikov U. a na základe konfiškačného rozhodnutia zapísaného v pozemkovej knihe pod čd X.

boli konfiškované podľa nariadenia Slovenskej národnej rady č. 104/1945 Zb. v znení nariadenia Slovenskej národnej rady č. 64/1946 Zb. a prešli do vlastníctva Československého štátu v 1/1-ne. Identifikácia pôvodných vlastníkov podielnikov U. bola vykonaná na základe výpisov z pozemkovej knihy ŠOA MARTIN dňa 29.7.1992 a zoznamu podielnikov U. zo 16.2.1942, oprávnené osoby boli zistené z matričných dokladov a dedičských rozhodnutí. Identifikácia povinnej osoby a spôsob využívania nehnuteľnosti bola vykonaná na základe LV č .X. a X. v k.ú.: V..

Zákon č. 503/2003 Z.z. o navrátení vlastníctva k pozemkom je jedným zo zákonov reštitučného charakteru, ktorého cieľom vyjadreným v jeho preambule je spolu s ostatnými reštitučnými zákonmi (aj zákonom č. 229/1991 Zb. v platnom znení, zákonom č. 330/1991 Zb. v znení noviel - § 37 až § 39) zabezpečiť tzv. reštitučné procesy zmiernenia niektorých majetkových krívd, ku ktorým došlo v zákone presne ustanovenom období vo vzťahu k presne vymedzenému okruhu osôb a na základe v zákone taxatívne ustanovených prípadov straty majetku.

Účelom reštitučných zákonov, ktoré sa stali súčasťou právneho poriadku Slovenskej republiky po skončení totalitného režimu, bolo vytvoriť zákonný rámec na odstránenie nedemokratických zásahov tohto štátneho režimu do jednotlivých sfér života spoločnosti a umožniť prinavrátanie pôvodného stavu.

Účelom zákona č. 503/2003 Z.z. v platnom znení je navrátenie vlastníctva k pozemkom, ktoré nebolo vydané podľa osobitného predpisu. Vlastnícke právo sa vracia k pozemkom, ktoré tvoria

- a/ poľnohospodársky pôdny fond alebo do neho patria a
- b/ lesný pôdny fond.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 503/2003 Z.z. oprávneným osobám sa navráti vlastníctvo k pozemku, ktorý prešiel na štát alebo na inú právnickú osobu v dôsledku

- a) výroku o prepadnutí majetku, prepadnutí veci alebo zhabaní veci v trestnom konaní, prípadne v trestnom konaní správnom podľa skorších predpisov, ak bol výrok zrušený podľa osobitných predpisov,
- b) odňatia bez náhrady postupom podľa zákona č. 142/1947 Zb. o revízii prvej pozemkovej reformy alebo podľa zákona č. 46/1948 Zb. o novej pozemkovej reforme,
- c) postupu podľa § 453a Občianskeho zákonníka alebo podľa § 287a zákona č. 87/1950 Zb. o trestnom konaní súdnom (Trestný poriadok) v znení zákona č. 67/1952 Zb.,
- d) odňatia bez náhrady postupom podľa zákona Slovenskej národnej rady č. 81/1949 Zb. SNR o úprave právnych pomerov pasienkového majetku bývalých urbárikov, komposesorátov a podobných právnych útvarov,
- e) vyhlásenia zmluvy o postúpení pohľadávok pre prípad vyst'ahovania (tzv. renunciačné vyhlásenie),
- f) toho, že občan zdržiavajúci sa v cudzine nehnuteľnosť zanechal na území Slovenskej republiky alebo ktorého majetok prešiel na štát podľa zákona č. 183/1950 Zb. o majetku zanechanom na území Československej republiky osobami, ktoré optovali pre Zväz sovietskych socialistických republík a presídlili na jeho územie,
- g) zmluvy o darovaní nehnuteľnosti uzavretej darcom v tiesni,
- h) dražobného konania uskutočneného na úhradu pohľadávky štátu,
- i) súdneho rozhodnutia, ktorým sa vyhlásila za neplatnú zmluva o prevode majetku, ktorou občan pred odchodom do cudziny previedol vec na iného, ak dôvodom neplatnosti bolo opustenie republiky, prípadne uznanie takejto zmluvy účastníkmi za neplatnú; v takom prípade je oprávnenou osobou nadobúdateľ podľa uvedenej zmluvy, a to aj ak táto zmluva nenadobudla účinnosť,
- j) kúpnej zmluvy uzavretej v tiesni za nápadne nevýhodných podmienok,
- k) odmietnutia dedičstva v dedičskom konaní urobeného v tiesni,
- l) vyvlastnenia za náhradu, ak nehnuteľnosť existuje a nikdy neslúžila na účel, na ktorý bola vyvlastnená,
- m) vyvlastnenia bez vyplatenia náhrady,
- n) znárodnenia vykonaného v rozpore s vtedy platnými predpismi alebo bez vyplatenia náhrady,

- o) prevzatia nehnuteľnosti bez právneho dôvodu,
- p) politickej perzekúcie alebo postupu porušujúceho všeobecne uznávané ľudské práva a slobody,
- r) odovzdania do vlastníctva družstva podľa osobitných predpisov,
- s) prikázania do užívania právnickej osoby na základe zákona č. 55/1947 Zb. o pomoci roľníkom pri uskutočňovaní poľnohospodárskeho výrobného plánu alebo vládneho nariadenia č. 50/1955 Zb. o niektorých opatreniach na zabezpečenie poľnohospodárskej výroby,
- t) prevodu na štát spoločne užívaných singulárnych lesov a lesných družstiev, ak členmi družstva boli aj fyzické osoby; na prevzatie tohto majetku sa použijú osobitné predpisy.

Podľa § 3 ods. 2 veta prvá zákona č. 503/2003 Z.z. obdobne sa postupuje aj v prípadoch, keď fyzickej osobe vznikol nárok na vyňatie pozemkov z konfiškácie podľa osobitných predpisov.

Navrátenie vlastníctva k pozemkom v zmysle § 3 ods. 2 veta prvá zákona č. 503/2003 Z.z. upravuje zákon SNR č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, obvodných pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon č. 330/1991 Zb.“).

Podľa § 37 ods. 1 zákona č. 330/1991 Zb. spoluvlastníckymi podielmi, ktoré sa majú vydať podľa osobitného predpisu alebo ku ktorým zaniká užívacie právo, sa rozumejú aj užívacie podiely alebo iné práva na spoločných nehnuteľnostiach, na ktoré sa vzťahovali predpisy o úprave právnych pomerov pasienkového majetku bývalých urbárikov, komposesorátov a podobných právnych útvarov. Ak nemožno výšku pôvodných podielov určiť, považujú sa ich podiely za rovnaké. Nie je prekážkou vydania pozemku, ak je zastavaný stavbou vo vlastníctve oprávnenej osoby; v týchto prípadoch na poskytnutie náhrady platia všeobecné predpisy.

Na uplatňovanie nároku na vydanie nehnuteľnosti a nárokov vyplývajúcich zo spoluvlastníctva v pozemkových úpravách určia oprávnené osoby (spoluvlastníci) spoločného zástupcu (spoločných zástupcov) a spôsob jeho konania; na to je potrebný súhlas majiteľov väčšiny podielov (§ 37 ods. 2 zákona SNR č. 330/1991 Zb.).

V zmysle citovaného zákonného ustanovenia bývalí členovia urbáru mohli poveriť svojho zástupcu na uplatnenie nároku na vydanie nehnuteľnosti. Toto poverenie musí byť zrozumiteľné, jednoznačné a formulované tak, aby bolo bez akýchkoľvek pochybností zrejmé, kto je povereným spoločným zástupcom, ktoré osoby poverenie udelili a na aký konkrétny právny úkon bolo udelené.

„Urbarialisti“ alebo „urbárnici“ boli osoby, ktoré podľa starého stavovského práva uhorského patrili do stavu poddaných, a ktoré podliehali právnej vrchnosti zemana. Tieto osoby nemali vlastnú pôdu - pozemky, ktorú im dal šľachtic do užívania. Za užívanie pozemkov urbármi museli poskytovať - poddanskú robotu ako aj materiálne a peniaze. Vzťah medzi šľachticmi a osobami jemu podliehajúcimi - urbárikmi je urbárom. Z ustanovenia § 3 ods. 1 písm. d/ zákona č. 503/2003 Z.z. vyplýva, že oprávneným osobám sa vydajú pozemky, ktoré prešli na štát alebo inú právnickú osobu v dôsledku odňatia bez náhrady postupom podľa zákona SNR č. 81/1949 Zb. SNR o úprave právnych pomerov pasienkového majetku bývalých urbárikov, komposesorátov a podobných právnych útvarov a z ustanovenia § 3 ods. 2 cit. zákona vyplýva, že obdobne sa postupuje aj v prípadoch, keď fyzickej osobe vznikol nárok na vyňatie pozemkov z konfiškácie podľa osobitných predpisov.

Zákon č. 503/2003 Z.z. rovnako ako zákon č. 229/1991 Zb. o pôde v znení neskorších predpisov neupravil reštitúcie špecifické pre podmienky Slovenska. Preto ich rieši republikový právny predpis a to štvrtá časť zákona SNR č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách v znení neskorších predpisov. Na postup podľa § 37 a nasl. zákona č. 330/1991 Zb. konkrétne odkazuje ustanovenie § 3 ods. 2 zákona č. 503/2003 Z.z..

Podrobnosti pri vydávaní nehnuteľností vyňatých z konfiškácie upravuje ustanovenie § 38 zákona č. 330/1991 Zb..

Podľa § 38 ods. 1 zákona č. 330/1991 Zb. nehnuteľnosti vyňaté z konfiškácie podľa osobitných predpisov sa vydajú, ak nárok nebol uspokojený podľa týchto predpisov, a to aj vtedy, ak boli pridelené po 28. februári 1948.

Ak nehnuteľnosti, ktoré prešli do vlastníctva štátu podľa osobitného predpisu a neboli použité na účely pozemkovej reformy do 25. februára 1948 a sú vo vlastníctve štátu, vydajú sa oprávneným osobám podľa odseku 1 s výnimkou prípadov, ak by išlo o osoby súdne postihnuté podľa osobitných predpisov (§ 38 ods. 4 zákona č. 330/1991 Zb.).

V preskúmvanej veci odvolací súd sa stotožňuje s názorom krajského súdu, že dôvody uvedené navrhovateľom v opravnom prostriedku proti rozhodnutiam správneho orgánu - odporcu nemôžu byť dôvodom jeho zrušenia. Obsahom spisu správneho orgánu ako aj súdneho spisu bolo dostatočne preukázané, že podielnikom Bývalého spoluvlastníckeho U. boli pozemky, vydanie ktorých uplatnili jednotlivé oprávnené osoby ako P., skonfiškované na základe nariadenia SNR č. 104/1945 Zb. v znení nariadenia SNR č. 64/1946 Zb.. Spochybňovanie konfiškácie zo strany navrhovateľa nie je na mieste, nakoľko inak by sporné pozemky nemohli prejsť na štát, teda ani na navrhovateľa. Zoznam oprávnených osôb U. je pripojený k uplatneniu nároku na navrátenie vlastníctva aj k rozhodnutiu odporcu. Rovnako v konaní nebolo sporné, že J. a J. boli bývalými urbárikmi na uplatnenie reštitučného nároku riadne splnomocení.

Na základe uvedeného odporca správne rozhodol, keď podielnikom U. priznal navrátenie vlastníctva k pozemkom – pôvodným pkn. parcelám z pkn. vložky č. X, X. v kat. území V..

Nepochybil preto krajský súd, ak napadnuté rozhodnutie odporcu potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací s poukazom na závery uvedené vyššie nepovažoval námietky navrhovateľa uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za právne relevantné, také, ktoré by mohli ovplyvniť posúdenie danej veci. Preto stotožniac sa s právnym posúdením veci krajským súdom súc tiež viazaný dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline podľa § 219 ods. 1 OSP s poukazom na § 250l ods. 2 a § 250ja ods. 3, veta druhá OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 250l ods. 2 OSP a § 224 ods. 1 OSP, nakoľko navrhovateľ nebol v odvolacom konaní úspešný a odporca ani ostatní účastníci náhradu trov odvolacieho konania neuplatnili (§ 151 ods. 1 v spojení s § 211 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) a ani im v tomto odvolacom konaní trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, dňa 22. apríla 2009

JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Peter Szimeth